

се виеше високо, но точно надъ него. Извед-
нъжъ се чуха топовни гърмежи. Докато се
мжчихме да опредѣлимъ отъ кжде идатъ, на
борта на парахода се показаха и развиха
бѣли кълба димъ, блѣснаха и кратки червени
пламъци. Стреляха оттамъ.

— На аероплана стрелятъ — каза Ада-
мовъ.

Сега аеропланътъ лесно се намираше.
Около него, по-високо и по-низко, се явяваха
кржгли бѣли облаци. Пукотътъ на шрапне-
литѣ не се чуваше и сякашъ тия млѣчни кълба
се раждаха въ въздуха отъ само себе си.
Близо до парахода се издигна високъ стълпъ
отъ пѣна и, щомъ се изгуби, още два други
почти едновременно се издигнаха. Около па-
рахода експлодираха бомбитѣ на аероплана.
Веднага черенъ и гжстъ димъ заизвира бързо
изъ куминитѣ на парахода, растла се и го
скри. Предъ тая черна завеса още по-ясно
блеснаха бѣлитѣ стълпове на нови гейзери,
издигнати отъ нови бомби. Следъ малко па-
раходътъ се показва, но плуваше вече право
на югъ, следъ това бързо измѣни посоката
си и пакъ показва едната си страна къмъ насъ.
Явно бѣше, че той плува съ голѣма бързина
и постоянно прави зигъ-заги.

— Гледай го, избѣга — обади се Адамовъ.
— Чакай, приятелю, и бира може да има, не
само зеленчукъ!